

moliti, puno više brinuti jedni za druge, razgovarati, opraštati i Bog će nam sigurno pokazati pravi put mira i sreće za svakoga od nas.

Jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi.

Kada skladno molimo ili pjevamo, onda lako osjetimo zajedništvo, ljepotu susreta i sve nas na svoj način ispuni osjećaj sreće i pripadnosti jednoj vjeri i jednom Gospodinu Bogu. To je zato jer izvršavamo upravo onu zadaću: „Gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja!“ Također, svi koji se pričešćuju, blaguju Tijelo Kristovo, pa makar to možda bilo i samo u duhu, ako nemamo uvjeta za primanje, tada naša radost postaje još veća i potpuno nas obuzima. Zato se nemojte čuditi što svaki puta doživite novu radost, novi mir, životnu sigurnost i utjehu u svojim poteškoćama, nakon svete mise, molitve, nedjeljnog ili blagdanskog susreta. Ja ovdje dolazim zato što mi je to dužnost, ali i da zajedno s Vama doživim i osjetim kako je Gospodin živ i kako nas uistinu voli i cijeni, kako mu je neizmjereno stalo do svakoga od nas.

Možda će netko reći; pa to se može i kod kuće, u svojoj osobnoj molitvi, možda gledajući ili slušajući sv. Misu putem medija. Može, ali tek samo djelomično i vrlo teško. Pravi i istinska radost je samo na ovakvim mjestima gdje se zajednica moli i slavi, gdje osjećamo kako smo dionici jednog tijela i Krvi Kristove koja je za nas prolivena na drvu križa. Krist nas neizmjereno ljubi i mi smo dužni odgovoriti na tu ljubav.

Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko.

Svima nam je poznato što nam znači jelo i piće za svakodnevni život. Bez njih bi možda mogli živjeti tek koji dan i već bi umirali od gladi i žeđi. Kao i tjelesna glad, tako je slično i s duhovnim stanjem. Ako ne hranimo svoju dušu, ona će ili zakržljati ili će jednostavno umrijeti zbog naše nemarnosti. Možemo biti i u stanju kada to ne osjećamo, savjest nam je uspavana, a duša odumrla i vegetiramo kao biljka. Zato se moramo probuditi iz svoga sna, iz tog duhovnog mrtvila i već jednom početi aktivno živjeti i izgrađivati svoj svijet u kojem će Bog biti na prvom mjestu, a mi njegovi iskreni prijatelji i navjestitelji Kraljevstva Božjega u ovome svijetu. To su najbolje znali sveci. Zato ih i danas slavimo i nasljedujemo Krista upravo onako kako su oni to činili.

Preporučujem, da svi koji imate uvjeta, prilike mogućnosti za ispovijed, primanje sakramenata, ovo shvatite i utješite se i nahranite svoju dušu na život izvoru koji je sam Krist. On nas poziva i daruje nam se kao istinski i živi kruh za život svijeta. On želi da živimo već ovdje na zemlji i osjetimo predokus vječne sreće i vječnoga života. Krist je jedini i pravi kruh za život i spas cijeloga svijeta. Amen.

OBAVIJESTI:

Nedjelja (18. 06.): 11. NEDJELJA KROZ GODINU
Sv. misa je u 11 sati. Krunica

PASTORALNI LISTIĆ

GODINA I., br. 29. – 15. 06. 2017.

PRESVETO TIJELO I KRV KRISTOVA T I J E L O V O - B R A Š A N Č E V O

*Tko jede ovaj kruh
živjet će uvijek*

ŽUPA SRCA ISUSOVA

ZVORNIK - SREBRENICA

PRESVETO TIJELO I KRV

KRISTOVA - TIJELOVO

Četvrtak, 15. lipnja 2017.

Prvo čitanje: Pnz 8, 2-3.14b-16a

Hranio te manom za koju nisi znao ni ti ni tvoji oci.

Čitanje Knjige Ponov. zakona

Mojsije reče narodu: »Sjećaj se svega puta kojim te Gospodin, Bog tvoj, vodio po pustinji ovih četrdeset godina da te ponizi i iskuša i dozna što ti je u srcu: hoćeš li držati zapovijedi njegove ili nećeš. Ponizivao te i glađu morio, a onda te hranio manom, za koju nisi znao ni ti ni tvoji oci, da ti pokaže kako čovjek ne živi samo o kruhu nego da čovjek živi o svakoj riječi što izlazi iz usta Gospodnjih.

Nemoj zaboraviti Gospodina, Boga svoga, koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva; koji te proveo kroz onu veliku i strašnu pustinju, kroz zemlju plamenih zmija i štipavaca, suhim i bezvodnim krajem; koji ti je izveo vodu iz stijene tvrde kao kremen; koji te u pustinji hranio manom, nepoznatom tvojim ocima.« **Riječ Gospodnja.**

Otpjevni psalam: Ps 147, 12-15.19-20

Slavi, Jeruzaleme, Gospodina.

Slavi Gospodina, Jeruzaleme, hvali Boga svoga, Sione!
On učvrsti zasune vrata tvojih, blagoslovi u tebi tvoje sinove.

On daje mir granicama tvojim, pšenicom te hrani najboljom. Besjedu svoju šalje na zemlju, brzo trči riječ njegova.

Drugo čitanje: 1Kor 10, 16-17

Jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi.

Čitanje Prve poslanice svetoga Pavla apostola Korinćanima

Braćo! Čaša blagoslovna koju blagoslivljamo nije li zajedništvo krvi Kristove? Kruh koji lomimo nije li zajedništvo tijela Kristova? Budući da je jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi; ta svi smo dionici jednoga kruha. **Riječ Gospodnja.**

Evangelje: Iv 6, 51-58

Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko.

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: »Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta.«

Židovi se nato među sobom prepirahu: »Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?« Reče im stoga Isus: »Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni. Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek.«

Riječ Gospodnja.

TKO JEDE OVAJ KRUH

ŽIVJET ĆE UVIJEKE

Draga braćo i sestre, dragi vjernici!

Pred nama je svetkovina koju slavimo u četvrtak, odmah nakon Presvetog Trojstva. I kao što smo svečano proslavili Uskrs, Uzašašće, Duhove, tako još svečanije možemo i trebamo proslaviti Presveto Tijelo i Krv Gospodina našega Isusa Krista, Tijelovo ili Brašančevo. Sadržaj ove svetkovine je vrlo jednostavan: ono sitno zrnje pšenice koje se pretvara u još sitnije čestice brašna, nakon što se na određeni način pripravi u slavlje Euharistije po svećeničkim rukama postaje Presveto Tijelo Kristovo.

Mi se našem Gospodinu Isusu Kristu u prilikama kruha klanjamo, blagujemo ga, a na današnji dan Njime blagoslivljamo svoja sela i gradove, svoje njive, brda i doline, cijeli ljudski život i sva mjesta našega života i rada, naše egzistencije. Nadam se da shvaćate koliko je Gospodin ponizan i blag i koliko mu je stalo da „naša srca učini po srcu svome“!

On nam svima želi reći da smo i mi dio ove zemaljske stvarnosti koju nam je sam Bog povjerio i kako je volja Oca nebeskoga da i mi živimo za dobro ove zemlje i ovoga svijeta. Onoga trenutka kada to shvatimo nestat će svih sumnji i nepotrebnih pitanja a naš će život postati dar za cijeli svijet i istinsko svjedočenje Ljubavi Božje ovome svijetu.

Hranio te manom za koju nisi znao ni ti ni tvoji oci.

Mi se rado sjećamo lijepih trenutaka svoga života i bez poteškoća pričamo o tome. Znamo kad smo bili djeca, što nam je sve bilo lijepo. Neki su od nas sa svojim roditeljima braćom ili sestrama išli na hodočašća, u crkvu, na prve izlete ili putovanja. Netko je možda proživio i strahote rata, pa je ta uspomena malo teža, ali se možemo sjetiti kako je sve to bilo i kako smo preživjeli. Uglavnom imamo ovih ili onih razloga za zahvalnost osobama ili ljudima s kojima smo živjeli i preživjeli do današnjeg dana.

Svoja iskustva života i preživljavanja na poseban način je imao Židovski narod. No, često su znali zaboraviti na Boga i njegovu ljubav, njegova dobročinstva i onda ih je to strašno koštalo. Zbog svoje nemarnosti, nerijetko su padali u nova ropstva i nove progone. Slično bi se moglo i nama dogoditi ukoliko se ne budemo oslonili na Boga, te da uz Njegovu pomoć izađemo iz svih životnih iskušenja jači, snažniji i s novom vjerom i uvjerenjem kako nas Bog neizmjerljivo ljubi i voli i kako nam u svojoj ljubavi sve daruje.

Slavi, Jeruzaleme, Gospodina.

Ovaj Psalam ujedno kaže i meni i tebi i svima nama da nam je i zadaća i dužnost slaviti Gospodina. Danas se ljudi često žale kako nemaju posla, kako nemaju od čega živjeti, kako im je teško. A teško nam je jer se slabo molimo, jer malo ili nikako ne zahvaljujemo i jer lijeno i skrštenih ruku sjedimo kod kuće i dangubimo. A trebali bi puno više